

Αγρυπνία επί τη εορτή της αποδόσεως της Υπαπαντής του Κυρίου στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 8 Φεβρουαρίου το βράδυ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης, όπου και φυλάσσεται η θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Υπαπαντής από την «Έξω Υπαπαντή» Ναούσης, τελέστηκε Ιερά Αγρυπνία επί τη εορτή της αποδόσεως της Υπαπαντής του Κυρίου.

Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο και στο τέλος τίμησε μητέρες της ενορίας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Εὐφραίνου καὶ σύ πρεσβύτα δί-καιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἀγρυπνήσαμε ἀπόψε τιμώντας, ὅπως τό ἔχουμε καθιερώσει ἀπὸ ἐτῶν, τὴν ἀπόδοση τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, ἡ ὁποία μᾶς ὑπενθυ-μίζει γιὰ ἄλλη μία φορά τό

γεγο-νός αυτό τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας ἀλλά καί τά πρόσωπα πού συμμε-τεῖχαν εἰς αὐτό.

Ἐνα ἀπό αὐτά τά πρόσωπα, καί μάλιστα ἀπό τά κύρια πρόσωπα, εἶναι ὁ πρεσβύτες Συμεών, πρὸς τὸν ὁποῖο ἀπευθύνεται ὁ ἱε-ρός ὑμνογράφος στό ἀπολυτίκιο τῆς ἑορτῆς καί τὸν παρακινεῖ νά χαρεῖ καί νά εὐφρανθεῖ, γιατί ἀξιώ-θηκε νά δεχθεῖ στήν ἀγκαλιά του τὸν Χρι-στό, νά δεχθεῖ τὸν ἐλευθερωτὴ τῶν ψυχῶν μας.

Τί σημασία ἔχουν ὅμως γιὰ ἐμᾶς τά λόγια τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου πρὸς τὸν δίκαιο Συμεών;

Ἡ σημασία τους ἔγκειται στή σύν-δεση δύο στοιχείων πού περιέ-χο-νται στήν προτροπή αὐτή. Ὁ ὑμνογράφος συνδέει τὴ χαρά καί τὴν εὐφροσύνη τοῦ πρεσβύτου μέ τὴν ιδιότητα αὐτοῦ πού κρατᾷ στὰ χέρια του. Τί λέγει, λοιπόν; «Εὐ-φραίνου ... δεξάμενος τὸν ἐλευ-θε-ρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἡ ἐπιλογή ἀπὸ τὸν ἱερό ὑμνο-γρά--φο αὐτῆς τῆς ιδιότητος τοῦ Χρι--στοῦ δέν εἶναι τυχαία. Θά μπο-ροῦ-σε νά χρησιμοποιοῦσε μία ὁποια--δήποτε ἄλλη. Θά μπορούσε νά τὸν ἀποκαλέσει Υἱό τοῦ Θεοῦ, θά μπο-ροῦσε νά τὸν ἀναφέρει ὡς Χριστό, ὡς Δεσπότη, ὡς ἀγαθὸ ἢ ὡς φιλάν-θρωπο, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπι--λέγει νά τὸν ἀναφέρει ὡς «ἐλευ--θε-ρωτὴ τῶν ψυχῶν» μας, γιατί θέ-λει νά μᾶς διδάξει τὴ σχέ-ση πού ἔχει ἡ χαρά μέ τὴν ἐλευ-θε-ρία τῆς ψυχῆς.

Ὁ Χριστὸς εἶναι ἀναμφίβολα ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν μας, για-τί αὐτός μέ τὴν ἐνανθρώπισή του καί μέ τὴ σταύρωση καί τὴν ἀνά-στασή του ἔλυσε τὰ δεσμά τοῦ ἀν-θρώπου, ἔλυσε τὰ δεσμά τῆς ἁμαρ-τίας πού τὸν κρατοῦσαν καί τὸν ἐμπόδιζαν νά πλησιάσει τὸν Θεό, καί ἔπλυνε μέ τὸ αἷμα του τίς ψυ-χές τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ προ-πα-τορικό ἁμάρτημα καί τίς συνέ-πειές του.

Τὰ δεσμά τῆς ἁμαρτίας δέν εἶναι ἓνα σχῆμα λόγου. Ἡ ἁμαρτία, οἱ διάφορες ἀδυναμίες, τὰ πάθη κα-θι-στοῦν τὸν ἄνθρωπο ὑποχείριό τους. Δέν τὸν ἀφήνουν νά ἐνεργή-σει ὅπως θέλει, δέν τοῦ ἐπι-τρέ-πουν νά ἐπιλέξει ὅ,τι θέλει, γιατί ἔχει κρατούμενα στήν ψυχὴ του, ἔχει ἀγκάθια πού σκαλώνουν. Καί ἔτσι περιορίζεται καί δεσμεύ-ε-ται. Καί ἐνῶ νομίζει πῶς εἶναι ἐλεύθε-ρος, γιατί δέν δεσμεύεται ἀπὸ κα-νένα νόμο καί ἀπὸ καμία ἐντολή καί εἶναι κύριος τοῦ ἑαυ-τοῦ του, στήν πραγματικότητα εἶ-ναι δοῦ-λος τῶν ἀδυναμιῶν καί τῶν πα-θῶν του, εἶναι δοῦλος τῆς ἁμαρ-τίας καί τοῦ ἐφευρέτου της, δηλαδή τοῦ ἐχθροῦ καί ἀντιδίκου τῆς ψυ-χῆς μας, τοῦ πονηροῦ. Καί ἡ δέ-σμευση αὐτὴ εἶναι πού δέν ἀφήνει τὸν ἄν-θρωπο νά χαρεῖ, νά νιώσει καί νά ἀπολαύσει τὴ χαρά, ἡ ὁποία εἶναι ἡ φυσικὴ του κατάσταση, ἐφόσον ὁ πό-νος καί ἡ θλίψη εἶναι συνέ-πειες τῆς ἁμαρτίας.

Σέ αὐτὴ τὴν κατάσταση τῆς θλί-ψεως καί τῆς ἀπογνώσεως ζοῦσε ὁ ἄν-θρω-πος

πρίν από τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο. Ὅμως ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Χρι-στοῦ εἶναι ἡ ἀπαρχή τῆς ἀπελευ-θερώσεως τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἡ ἀπαρχή τῆς χα-ρᾶς. «Ἰδού γάρ ἦλ-θεν διά τοῦ Σταυροῦ χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», λέει ἡ Ἐκκλησία μας.

Ὁξύμωρο φαινομενικά πῶς ἔνα τόσο θλιβερό γεγονός, ὅπως εἶναι ὁ Σταυ-ρός, φέρνει χαρά καί μάλιστα σέ ὅλο τόν κόσμο. Ὅμως ἡ χαρά ὀφείλεται στήν ἐλευθερία πού χα-ρί-ζει ὁ Σταυρός στόν κόσμο, ὀφεί-λε-ται στήν ἀπελευθέρωση τοῦ ἀν-θρώπου ἀπό τά δεσμά τῆς ἀμαρ-τίας. Καί αὐτή ἡ χαρά εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή καί οὐσιαστική χαρά πού μπορεῖ νά αἰσθανθεῖ καί νά νιώσει ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι ἡ χαρά γιά τήν ὁποία ὁ ἴδιος ὁ Χριστός διαβε-βαι-ώ-νει τούς μαθητές του ὅτι «οὐ-δεῖς αἶρει ἀφ' ὑμῶν», τήν ὁποία κανείς δέν θά τούς τήν ἀφαιρέσει. Εἶναι ἡ χαρά πού δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τό τί συμβαίνει γύρω μας, δέν ἐξαρτᾶ-ται ἀπό τήν κατάσταση στήν ὁποία εὐρίσκεται ὁ ἄνθρω-πος. Εἶναι ἡ χαρά, τήν ὁποία προσφέρει σέ ὅποι--ους τόν δέχονται καί τόν πι-στεύουν ὁ ἐλευθερωτής τῶν ψυ-χῶν μας, ὁ Χριστός.

Ἀδελφοί μου, δέν ὑπάρχει ἄν-θρῳ--πος στόν κόσμο πού νά μήν ἀνα-ζητᾶ καί νά μήν ἐπιθυμεῖ τή χα--ρά. Καί ἡ ἀναζήτηση αὐτή, ἀκό-μη καί ἂν δέν τό κατανοοῦμε καί δέν τό συνειδητοποιοῦμε, μάς ὁδη-γεῖ στόν Χριστό. Καί ὁ Χριστός δίδει καί σέ μάς τή χαρά, ὅπως τήν ἔδωσε καί στόν πρεσβύτεν Συμεών, ἀρκεῖ καί ἐμεῖς νά τόν ἀποδε-χθοῦ-με ὡς τόν ἐλευθερωτή τῶν ψυχῶν μας. Ἀρκεῖ καί ἐμεῖς νά ἀξιοποιή-σου-με τή δυνατότητα πού μάς δί-δει μέσα ἀπό τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, καί πρωτί-στως τό μυστήριον τῆς ἱερᾶς ἐξο-μο-λογή-σεως καί τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀλλά καί μέσα τόν προσωπι-κό μας ἀγώνα, νά ἀπαλ-λαγοῦμε ἀπό τίς ἀδυναμίες καί τά πάθη μας καί νά ζήσουμε σύμ-φωνα μέ τίς ἐντολές καί τό θέλημά τοῦ Θεοῦ. Ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι μας, ὥστε νά ἔχουμε γιά πάντα τή χαρά τοῦ Χρι-στοῦ στήν ψυχή μας καί τή ζωή μας. Ἀμήν.